

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 April 1882. kl. 12 midd.

*Första Kammarans Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4,
med anledning af väckt motion om ändring i formen för
Riksdagens skrifvelser till Kongl. Maj:t.*

Sedan det Andra Kammarens Tillfälliga Utskott, som haft att yttra sig öfver detta af Herr Arvid Gumælius väckta förslag, uti sitt utlåtande förmält, att frågan väl vore af mindre väsentlig betydighet, men att Utskottet ändock, med afseende derpå, att flertalet inom Andra Kammaren syntes böjdt för en mera enkel form för öfver- och underskriften i Riksdagens skrifvelser till Kongl. Maj:t, ville för desamma föreslå ett sådant formulär, att öfverskriften skulle blifva: »Till Konglig Majestät!» och underskriften lyda: »På Riksdagens vägnar: underdånigt — —»; så har detta af Utskottet föreslagna formulär vunnit Andra Kammarens godkännande, dock med den förändring att ordet »underdånigt» skulle utgå.

Vid afgifvande af det yttrande, Första Kammaren i detta ämne infordrat, torde Utskottet böra meddela den ifrån Kongl. Riksarkivet inhemtade upplysning, att det formulär, motionen afser, blifvit af Rikets Ständer år 1719 antaget och sedermera städse varit af representationen användt, utan att, så vidt Utskottet har sig bekant, någon anmärkning emot dess fortsatta tillämpning förekommit förr än nu. Då, på sätt här ofvan blifvit anfördt, det är vordet medgifvet att hela denna fråga är af mindre väsentlig betydelse och Utskottet för sin del icke heller kunnat finna någon afsevärd fördel vinnas genom det nya förslagets antagande, utan det fast mera velat förfalla Utskottet, som skulle icke

olämpligt vara, att med fattande af beslut beträffande förändring af öfver- och underskriften i skrivelserna till Kongl. Maj:t får å Riksdagens sida anstå, intill dess Kongl. Maj:t kan för sina muntliga eller skriftliga framställningar till Riksdagen välja en i en eller annan måtto förändrad form, eller ock, hvad möjligen inom en ej alltför aflägsen tid torde vara att emotse, till efterrättelse för embetsverken påbjudes förenkling i det formulär, hvilket af dem, likasom af rikets invånare i allmänhet, ännu gemenligen följes vid deras skrivelser till Kongl. Maj:t, har Utskottet redan på grund häraf funnit betänklighet att förorda ett biträdande till det beslut, hvaruti Andra Kammaren stannat. Skulle emellertid, i motsats till den åsigt, Utskottet härutinnan uttalat, Kammarerna finna tiden vara redan nu inne för vidtagande af en förändring i motionens syfte; så, om ock Utskottet icke skulle hafva någon erinran af synnerlig betydenhet att framställa emot den ifrågasatta öfverskriften, har Utskottet ansett sig icke kunna underlåta att gifva desto mera akt derpå, att från underskriften skulle uteslutas hvarje ord till betygande af den undersåtliga vördnad, som Riksdagen alltid är landets Konung skyldig, och hvilken förty, likasom den jemlikt grundlagens bestämda bud skall till Honom framföras vid det tillfälle, då vid riksdags början Kamrarna på rikssalen sammankomma, jemväl bör, enligt Utskottets åsigt, finna ett uttryck vid slutet af de skrivelser, som Riksdagen till Konungen aflåter.

Äfven af detta skäl, hvars giltighet icke heller synes hafva blifvit obeaktad af Andra Kammarens Tillfälliga Utskott och ett icke obetydande antal af nämnda Kammarers ledamöter, är det, som Utskottet hemställer,

att Första Kammaren icke måtte instämma i det af Andra Kammaren i ämnet fattade beslut.

Stockholm den 28 April 1882.

På Utskottets vägnar:

C. J. THYSELIUS.